Čo Písmo učí o súdoch

1. časť: Všeobecné zásady Božieho súdu

Prichádzame k šiestemu a poslednému z učení, ktoré sú v Liste Židom 6:1-2 nazvané počiatky učenia o Kristu a v cirkevnom prostredí sú známe aj pod pomenovaním základy biblickej viery. Pozornosť v tomto učení a aj v celej sérii článkov o súdoch je venovaná všeobecnému zjaveniu Písma o Bohu ako Sudcovi všetkých ľudí a hlavným zásadám, podľa ktorých Boží súd bude prebiehať.

I. Úvod

A. Význam slova

Slovo súdiť sa dá chápať vo viacerých významoch: 1. panovať (hlavne podľa starozákonných písem), 2. súdiť v zmysle vykonávať súd, 3. uplatňovať spravodlivosť či presadzovať právo („nečinili moje súdy“ – Izaiáš 56:1; 3. Mojžišova 26:15; Ezechiel 5:7, 11:12, 20:24), 4. usudzovať/rozsudzovať (v zmysle robiť si názor, usporiadať si predstavu o niečom). Slovo súd podobne môže znamenať usúdenie, rozsudok (rozhodnutie), súdne pojednávanie (proces), trestajúce konanie, právna norma. Boh je Panovník a zároveň Sudca. Jeho panovanie sa prejavuje v súdení a v jeho súdení sa spoznáva, že je Pánom.

B. Význam výrazu večný súd

Božie súdy nad ľudstvom sa dejú v dvoch rozličných sférach: v časnosti a vo večnosti. Časné súdy prinášajú kliatbu (zlorečenie), časné tresty, prípadne až fyzickú smrť či fyzickú záhubu (napríklad zničenie mesta a jeho obyvateľov). Časné súdy/tresty nie sú konečné, nasleduje za nimi konečný (večný) súd. Časné súdy sa dejú v časnosti (časnom živote), týkajú sa zemských vecí a žijúcich ľudí. Večný súd, týkajúci sa prebývania vo večnosti, je konečný Boží súd. V tomto článku sa naša pozornosť sústreďuje predovšetkým na večný súd. Práve o tomto druhu súdu hovorí verš Židom 6:2. Výraz neznamená, že by tento súd trval večne. Rozumie sa ním, že jeho výsledok (rozsudok, vymeraný trest) trvá na veky. Jeho závery či dôsledky určujú, kde jednotlivec bude tráviť večnosť. Konečný (večný) súd sa neudeje v časnosti (v časopriestore), bude prebiehať vo sfére večnosti. Poukazujú na to verše 1. Tesalonickým 4:17; Zjavenie 19:7-8, 11-14; 20:11-12.

List Židom 9:27 hovorí otvorene, že príde čas, keď sa všetci ľudia postavia pred spravodlivého Sudcu, aby sa zodpovedali zo všetkého, čo vykonali počas svojho života na zemi: „A ako je uložené ľuďom raz zomrieť, a potom súd.“ Z toho, že tento súd nasleduje po fyzickej smrti

človeka, vyplýva, že sa v tomto verši hovorí o večnom súde.

C. Sudca a súd v starozmluvných Písmach

Boh je v Písmach, hlavne starozmluvných[A)], predstavovaný ako „sudca celej zeme“ (1. Mojžišova 18:25; Žalm 9:9) a ako Boh „zastávajúci sa práva“ (5. Mojžišova 1:7, 32:4; Žalmy 94:2; „Hospodin je Bohom súdu“ – Izaiáš 30:18, „Lebo ja Hospodin milujem súd“ – 61:8; „... ja som Hospodin, ktorý činím milosť, súd a spravodlivosť na zemi, lebo v tých veciach mám záľubu“ – Jeremiáš 9:24 a ďalšie).

Boh je nielen Bohom súdu, ale aj Bohom milosti, činí milosť, súd a spravodlivosť. Ako do Božej spravodlivosti a činenia súdu zapadá milosť? Na prvý pohľad sa nám javí, že milosť je opakom spravodlivosti a súdu, pretože v prípade činenia milosti je vinný hriešnik ospravedlnený, sú mu odpustené a zahladené hriechy a nepríde na súd. Milosť sa teda javí ako nespravodlivá a ako taká, ktorá obchádza súd. Nie je to však tak! Pri uplatnení milosti je donesená obeť a preliata krv (v Starej zmluve opakujúce sa nedokonalé obete zvierat, s príchodom Novej zmluvy jedna konečná dostatočná obeť dokonalého Božieho Baránka). V Božom spasení z milosti sú Božia spravodlivosť a súd dokonale naplnené. Každý hriech je spravodlivo potrestaný (na kríži), súd tých, ktorí sú pod milosťou a ospravedlnení z viery, už prebehol na Golgote.

Vráťme sa však k tomu, že Boh miluje súd a presadzovanie práva. V Božom súde nejde len o posúdenie dobrého alebo zlého, ale ide o zakročenie voči zlu a neprávosti, potrestanie zla a neprávosti, ide o vymožiteľnosť práva. Hospodin vedie svoj ľud, aby aj on v takomto zmysle

konal súd: „Učte sa dobre robiť, hľadajte súd, dopomáhajte utlačenému k právu, súďte súd siroty, zastaňte sa práva vdovy“ (Izaiáš 1:17); „Toto sú veci, ktoré budete robiť: Hovorte pravdu každý so svojím blížnym, pravdu a súd pokoja súďte vo svojich bránach“ (Zachariáš 8:16). Spravodlivosť a spravodlivý súd patria k základným vlastnostiam Božieho charakteru, sú jeho podstatou. Spravodlivosť Boha je zároveň zárukou a istotou našej záchrany, nášho spasenia, pretože jednak je v evanjeliu naplnená celá spravodlivosť, jednak tí, ktorí činili pokánie a vierou sa stali spravodlivými skrze ospravedlnenie v Kristovi, už nemusia zahynúť, ale dostávajú večný život a navyše skrze smrť a vzkriesenie v Kristovi sa stávajú novým stvorením a služobníkmi spravodlivosti.

V starozmluvných Písmach je venovaná Božiemu súdu značná pozornosť. Okrem súdov v prítomnej dobe (pozri napr. Knihu sudcov), nazývaných časné súdy, je pozornosť upriamená k príchodu dňa Hospodinovho (alebo podľa Nového zákona dňa Pána), napr.: „Nech sa trasú všetci obyvatelia zeme! Lebo prichádza deň Hospodinov, lebo je blízko“ (Joel 2:1). Podobne tak aj verše: „Lebo je blízko deň Hospodinov, ktorý príde na všetky tie národy. Ako si robil, tak sa urobí aj tebe; tvoja odplata sa navráti na tvoju hlavu“ (Abdiáš 1:15). „Blízko je deň Hospodinov, veľký, blízko a príde veľmi rýchle… Čujte, hlas dňa Hospodinovho!… Ten deň bude dňom prchkého hnevu, dňom úzkosti a súženia, dňom búrky a pustošenia, dňom tmy a hustého mraku, dňom oblaku a mrákavy…“ (Sofoniáš 1:14-18) a iné.

D. Sudca a súd v novozmluvných Písmach

Rovnako aj novozmluvné zjavenie kladie dôraz na súd ako súčasť Božieho charakteru a jeho pôsobenia, napr.: „Lebo hnev Boží sa zjavuje z neba na každú bezbožnosť a neprávosť ľudí, ktorí zadržujú pravdu neprávosťou“ (Rímskym 1:18; pozri aj Židom 12:23; 1. Petrov 1:17, 2:23; Zjavenie 16:5-7). Tak ako to bolo v starozmluvnej dobe, Božie súdy sa aj v novozmluvnej dobe neobmedzujú len na budúcnosť, ale prebiehajú už aj v časnom živote človeka (Rímskym

1:18-32; Zjavenie 18:8). Predsa však aj v strede pozornosti Nového zákona stojí „prichádzajúci súd“, ktorý je z pohľadu novozmluvných Písem budúci a definitívny (konečný) a dôjde k nemu v období druhého Kristovho príchodu[B)], čiže keď príde deň Hospodinov/Pánov[C)] (Matúš 25:31-46; Ján 5:22-29 a ďalšie).

Na súdnej stolici tohto konečného (večného) súdu bude sedieť Pán Ježiš Kristus. Súdení budú všetci ľudia a nikto súdu neunikne a na nikoho sa nezabudne (Židom 9:27). Tento súd sa však nevykoná na jednom pojednávaní. Udeje sa na dvakrát, takpovediac v dvoch dejstvách či v dvoch samostatných (eschatologicky oddelených) pojednávaniach.

II. Druhy súdov

A. Časné súdy

V ľudskej histórii dochádza k rôznym Božím súdom. Sú to súdy prebiehajúce v časnosti a majú dopad na život v časnosti (časné súdy). Tieto súdy nie sú predmetom tohto článku, spomíname ich len okrajovo pre úplnosť.

1. Časné súdy nad nespravodlivými

V ľudskej histórii dochádza k rôznym Božím súdom, ktoré predstavujú spravodlivý Boží trestný zásah, zákrok voči bezbožnosti v prípadoch, keď miera ľudského hriechu prekročila takú úroveň, keď Boh nie je viac ochotný zhovievať a odkladať trest na konečný súd. Príkladmi takýchto súdov sú súd vodami potopy za dní Noeho, súd nad mestami Sodoma a Gomora, súd nad Lotovou ženou, rany v Egypte, súd nad Kórachovcami a tak ďalej.

2. Časné súdy nad spravodlivými

Pod spravodlivými rozumieme tých, ktorí sa stali spravodlivými z viery v Božie zasľúbenia v ére Starej zmluvy (viera v semeno ženy zasľúbené človeku hneď po páde v rajskej záhrade, viera v zasľúbenia dané Abrahámovi a jeho semenu), a tých, ktorí v ére Novej zmluvy uverili evanjeliu Ježiša Krista. Aj svojich spravodlivých Boh v histórii trestá časnými trestami, ak sú neposlušní Božej pravde či Božím prikázaniam, teda ak konajú nespravodlivo (ak „nečinia pravdu a súd“). Typickým príkladom v ére Starej zmluvy je Mojžiš, ktorý dostal od Boha časný trest, keď mu nebolo dané vojsť do zasľúbenej zeme. To však neznamená, že nebol spasený a nevošiel do večného života. Podobne Dávid, keď scudzoložil s Batšebou a vydal jej muža na smrť, bol potrestaný časným trestom – dieťa splodené z cudzoložstva zomrelo. Aj viaceré ďalšie udalosti v živote Dávida sa udiali ako časné Božie tresty za Dávidovo konanie. Keď dal Dávid spočítať ľud, čím zhrešil voči Bohu, prišiel časný trest – anjel zhubca. To ale neznamená, že tí, ktorých zabil anjel zhubca, išli automaticky do večného zatratenia. Išlo o časný trest pre konanie Dávida ako kráľa.

V ére Novej zmluvy poznáme časné tresty spravodlivých Božích detí ako „výchovné káznenie“ (Židom 12:6-11). Boh tých, ktorých miluje, karhá a výchovne kázni, švihá prútom. Bez takejto výchovy by sme neboli Božími deťmi, ale cudzoložňatami. Toto káznenie prichádza vtedy, keď neposlúchame. Nie je však na zahubenie, ale na život. Je to výchovné káznenie (výcvik) „v

spravodlivosti“, nie odplata za neprávosť.

B. Večný (konečný) súd

Večný súd sa týka večného bytia jednotlivca po smrti. Všetci ľudia, všetci Adamovi potomkovia, sa po svojej smrti postavia pred večný súd, kde sa budú zodpovedať za to, ako prežili svoj život. Písmo učí, že odplatou za hriech je smrť, a rovnako učí aj to, že ľuďom je uložené raz zomrieť a potom súd (Židom 9:27). Písmo učí, že po smrti bude vzkriesenie z mŕtvych, spravodlivých aj nespravodlivých (Daniel 12:2; Skutky 24:15). A následne bude súd, ktorý je obrazne opísaný tak (Matúš 25:32), že Pán Ježiš rozdelí ľudí na ovce (spravodlivých) a na kozly (nespravodlivých), pričom ovce pôjdu do večného života a kozly do ohnivého jazera. V inom obraze je ten istý súd opísaný tak (Matúš 3:12; Lukáš 3:17), že Pán Ježiš má v ruke vejačku a oddelí pšenicu (obraz spravodlivých) od pliev (obraz nespravodlivých), pričom pšenica pôjde do sýpky (obraz večného života) a plevy budú pálené neuhasiteľným ohňom (obraz ohnivého jazera). V inom podobnom obraze (podobenstve o nebeskom kráľovstve – Matúš 13:24-30) tohto súdu sú spravodliví pripodobnení k rastline dobrého semena (k pšenici) a nespravodliví ku kúkoľu. Dokonca je tu dôraz na to, že súd nemá prebehnúť predčasne, ale až v čase žatvy, čiže v deň Pánov, kedy bude oddelená pšenica od kúkoľa, pšenica pôjde do sýpky (večného života) a kúkoľ bude spálený ohňom (ohnivé jazero).

V týchto textoch je večný (konečný) súd opísaný ako jedna udalosť, jedno súdne pojednávanie, pri ktorom budú oddelení spravodliví od nespravodlivých a obe skupiny pôjdu do svojej konečnej cieľovej destinácie, kde budú tráviť večnosť. Je to podobné opisom vzkriesenia spravodlivých i nespravodlivých, ktoré sa javia, ako keby vzkriesenie jedných i druhých prebehlo naraz. Až neskoršie progresívne sa rozvíjajúce (postupné) zjavenie Božieho slova nám odhaľuje, že vzkriesenie spravodlivých bude „chronologicky“ (eschatologicky) odlišnou udalosťou od vzkriesenia nespravodlivých, a rovnako tak aj súd nad spravodlivými bude inou

udalosťou ako súd nad nespravodlivými.

1. Večný (konečný) súd nad spravodlivými – súdna stolica Kristova

a. Súd podľa evanjelia – Neprídu na súd

Spravodliví z viery v Ježiša Krista neprídu na súd na odsúdenie (Ján 5:24). Boh netrestá dvakrát ten istý hriech. Ich hriechy boli potrestané na kríži, keď ich na drevo kríža vyniesol ich Spasiteľ. Ich súd už prebehol zástupne na Golgote. Preto neprídu na súd na odsúdenie. Prídu na súd – pred súdnu stolicu Kristovu (Rímskym 14:10; 2. Korintským 5:10) – na to, aby boli potvrdení ako spravodliví, spravodliví z viery, a aby prevzali odmeny. Následne budú oslávení a budú už navždy panovať so svojím Pánom. Toto ich potvrdenie na večnom súde sa opiera o zápis ich mena v knihe života.

b. Súd podľa skutkov – Súdna stolica Kristova

Spravodliví prídu na večný súd, pred súdnu stolicu Kristovu (Rímskym 14:10; 2. Korintským 5:10), kde bude potvrdená ich destinácia pre večnosť, večný život, nový nebeský Jeruzalem. Pred súdnou stolicou Kristovou však každé Božie dieťa vydá za seba Bohu počet (Rímskym 14:12). Budú pomerané skutky Božích detí (2. Korintským 5:10). Tento súd podľa skutkov sa však nebude týkať konečnej destinácie vo večnosti, ale veľkosti a druhu odmien, ktoré dostanú Božie deti, pričom niekto môže utrpieť aj hanbu či škodu. Bude tu pomerané aj dielo služby každého Božieho dieťaťa (1. Korintským 3:12-15).

2. Večný (konečný) súd nad nespravodlivými – Súd veľkého bieleho trónu

a. Súd podľa evanjelia – Kniha života

Večný súd nad nespravodlivými sa udeje pred veľkým bielym trónom (Zjavenie 20:11-15) po vzkriesení nespravodlivých, ktoré je vzkriesením k súdu a niekedy sa označuje aj ako druhé vzkriesenie. Konečný súd nespravodlivých sa udeje tak, že na súdnom pojednávaní pred veľkým bielym trónom sa otvorí kniha života. Mená nespravodlivých nebudú nájdené zapísané v knihe života a to bude primárny dôvod ich definitívneho odsúdenia, kde im bude vymeraný trest – večný pobyt v ohnivom jazere, druhá smrť, preč od tvári Pánovej.

b. Súd podľa skutkov – Knihy skutkov

Následne sa na súdnom pojednávaní pred veľkým bielym trónom otvoria knihy (Zjavenie 20:12-13), v ktorých sú zapísané všetky skutky nespravodlivých (všetky ich hriechy a prestúpenia zákona) a dostanú vymeraný trest presne podľa svojich skutkov (sú súdení podľa svojich skutkov).

C. Súd nad anjelmi

Pre úplnosť spomenieme ešte existenciu súdu nad anjelmi (1. Korintským 6:3; Júda 1:6), avšak súdom anjelov sa tu nebudeme zaoberať.

III. Kto bude sudcom?

Sudcom bude spravodlivý sudca a tým je sám Boh. Boh je spravodlivý sudca, v tom si môžeme byť istí, lebo to zjavuje Písmo, napr. v 1. Mojžišovej 18:25 a na iných miestach.

Súd zvrchovaným právom patrí Bohu Otcovi – tak to uvádza napr. 1. list Petra 1:17, kde hovorí o Otcovi, ktorý bez ohľadu na osobu súdi podľa toho, aký je čí skutok. V Evanjeliu podľa Jána 5:22-23 však Kristus hovorí, že „Otec nesúdi nikoho, ale všetok súd oddal Synovi, aby všetci ctili Syna, ako ctia Otca“. Tak podobne aj vo veršoch 26-27: „Lebo ako má Otec život sám v sebe, tak dal aj Synovi, aby mal život sám v sebe. A dal mu právo a moc konať i súd, pretože je Synom človeka.“ V týchto veršoch je výslovne uvedené, že úrad sudcu bol prenesený na Syna, a sú pre to uvedené aj dôvody, ktorými sú: tento úrad je spojený s dôstojnosťou, ktorá sudcovi prináleží, preto všetci ľudia budú musieť ctiť Syna tak, ako ctia Otca. Ďalší dôvod je ten, že Boží Syn je zároveň aj Synom človeka, a tak pri súdení bude môcť zobrať do úvahy ľudské vlastnosti a slabosti, ktoré pozná z vlastnej skúsenosti (Židom 2:16-18). Apoštol Pavol toto Otcovo rozhodnutie oznámil aj poslucháčom na gréckom Areopágu (Skutky 17:22-31): „... pretože ustanovil deň, v ktorom bude súdiť celý svet v spravodlivosti v osobe muža, ktorého určil na to, a podáva všetkým ľuďom vieru vzkriesiac ho z mŕtvych“ (verš 31).

IV. Súd podľa skutkov verzus súd podľa evanjelia

Podľa akých kritérií bude prebiehať súd?

Božie slovo vysvetľuje, že Boží súd je spravodlivý a prebieha na základe skutkov človeka (1. list Petra 1:17), hovorí o Otcovi, ktorý bez ohľadu na osobu súdi podľa toho, aký je čí skutok. Boží súd je teda podľa skutkov. Na inom mieste hovorí Božie slovo slovami apoštola, že Boží súd bude podľa evanjelia (Rímskym 2:16). Ako to teda je? Čo tvorí základ pre konečný (večný) Boží súd – skutky alebo evanjelium? Oboje je pravda. Súd podľa skutkov a súd podľa evanjelia sú dve strany tej istej mince a tou mincou je konečný (večný) Boží súd. Vysvetlenie dáva druhá kapitola listu Rímskym.

Boh ako spravodlivý sudca od samého počiatku zjavil a v priebehu ľudskej existencie opakovane zjavoval svoje požiadavky na človeka. Zjavil ich Adamovi, zjavil ich izraelskému národu v zmluve prostredníctvom Mojžiša (a tým aj všetkým ľuďom[D)]) a v posledných časoch ich zjavil v Novej zmluve skrze svojho Syna ako prostredníka medzi sebou a ľuďmi (1. Timoteovi 2:5; Židom 1:1-3 a kapitoly 8, 9 a 10). Môžeme povedať, že večný súd bude prebiehať podľa toho, ako človek naplnil zjavenú Božiu vôľu. Teda kritériom (základom) súdu, podľa ktorého bude súd nad každým jednotlivým človekom prebiehať, bude jeho reakcia (odpoveď) na zjavenú Božiu vôľu, vyjadrenú prostredníctvom všeobecného zjavenia i zvláštneho zjavenia v Ježišovi Kristovi (Matúš 11:20-24; Rímskym 2:12-16).

Podľa novozmluvného zjavenia hlavným a určujúcim, prvotným kritériom súdu je: uverenie v evanjelium Ježiša Krista. Z hľadiska konečného prebývania vo večnosti Písmo roztrieďuje všetkých ľudí (iba) na dve skupiny: 1. Tí, ktorí počas svojho života uverili evanjeliu Ježiša

Krista. To sú tí, ktorí uverili v osobu a dielo Božieho Syna a v tejto viere aj zomreli – po uverení títo prešli zo smrti do života (Ján 5:24), od uverenia už patria Kristovi a aj zomreli v Kristovi. Títo sa postavia pred súdnu stolicu Kristovu (Rímskym 14:10; 2. Korintským 5:10). 2. Tí, ktorí neuverili v osobu a dielo Ježiša Krista z Nazareta, neuverili v evanjelium. Títo neprešli zo smrti do života. Zomreli vo svojich previneniach a hriechoch (Efezským 2:1). Títo budú stáť pred veľkým bielym trónom (Zjavenie 20:11-12).

Písmo zjavuje aj to, že ľudia budú súdení podľa svojich skutkov, podľa toho, kto čo vykonal v tele (Jeremiáš 17:10, 32:19; Ezechiel 36:19; Ozeáš 12:2; Matúš 16:27; Rímskym 2:6; Zjavenie 2:23). Zároveň Písmo zjavuje, že všetci ľudia bez rozdielu budú súdení podľa evanjelia (Rímskym 2:16 – „v deň, keď bude Boh súdiť skryté veci ľudí podľa môjho evanjelia skrze Ježiša Krista“). Súd podľa evanjelia a súd podľa skutkov sú dva aspekty jedného a toho istého konečného Božieho súdu.

Ako budú súdení spravodliví

Spravodliví z viery neprídu na súd na odsúdenie. Ich súd vzal na seba Kristus na kríži. Viac už neexistuje dôvod, pre ktorý by mali byť súdení a odsúdení. Oni už prešli zo smrti do života, keď uverili v Krista ako Spasiteľa. Keďže už nebudú súdení, nie je možné ani povedať, že budú súdení podľa svojich skutkov. Ich spravodlivosť totiž ani nie je zo skutkov, ale je z viery. Nie je ani čo súdiť, lebo ich hriechy sú odpustené a záznam zahladený. Niet ani žalobcu, pretože zákon, ktorý proti nim svedčil, už na nich nemá dosah, pretože zákonu zomreli. V prípade spravodlivých z viery ich súd podľa evanjelia znamená, že im bola pripočítaná Kristova spravodlivosť a v Božích očiach sú spravodliví. Skrze Krista im boli odpustené aj všetky hriechy. Skrze Krista majú celý zákon naplnený a niet žiadneho skutku, pre ktorý by mali byť odsúdení. Z iného pohľadu Písmo opisuje súd podľa evanjelia aj na základe toho, že mená spravodlivých z viery sú zapísané v knihe života.

Zároveň sa skrze stotožnenie s Kristom stali novým stvorením a žijú nový život, ktorý je charakterizovaný skutkami viery, poslušnosťou, ovocím Ducha a činením spravodlivosti. Činia dobré skutky, ktoré Boh vopred prihotovil. Toto ovocie ich viery a spásy je potvrdením, že im bola z viery započítaná Kristova spravodlivosť a že im boli odpustené hriechy. Ich skutky, ktoré sú ovocím viery, sa takto stávajú nepriamym (sekundárnym) podkladom pre súd podľa evanjelia a svojím charakterom ich možno zaradiť do súdu podľa skutkov. To je to, o čom hovoria verše Rímskym 2:7 a 2:10. Spravodliví z viery sú tí, „ktorí v trpezlivosti dobrého skutku hľadajú slávu a česť a neporušiteľnosť“ a budú odmenení (podľa súdu skutkov – Rímskym 2:6) „večným životom“. Toto je však zároveň súdom podľa evanjelia (2:16), pretože priaznivý výsledok ich súdu podľa skutkov je len a len skrze Krista, v ktorého uverili, a v Kristovi, skrze ktorého sa stali novým stvorením a služobníkmi spravodlivosti.

Avšak v inom zmysle budú podľa skutkov určitým spôsobom súdení (ale nie na odsúdenie), lepšie povedané budú pomeraní/ohodnotení, pretože na súdnej stolici Kristovej dostanú odmeny podľa svojich skutkov, a niekto môže utrpieť aj hanbu, keď mu zhorí to, čo nesprávne staval: „Lebo my všetci (spasení z milosti skrze vieru) sa musíme ukázať pred súdnou stolicou Kristovou, aby si jeden každý odniesol to, čo vykonal skrze telo, už či bolo dobré či zlé (2. Korintským 5:10).

Ako budú súdení nespravodliví bezbožní

V prvom rade budú odsúdení preto, lebo neuverili v Krista, neuverili v evanjelium, zavrhli knieža života (Skutky 3:15). To je súd podľa evanjelia. Tento súd je opísaný aj z iného uhla pohľadu cez to, že ich mená sa nenašli na súde zapísané v knihe života. Tento rozmer ich odsúdenia je primárny a je principiálny. V druhom rade budú odsúdení za svoje skutky a trest im bude

vymeraný podľa ich skutkov. Na súde sa otvoria knihy, v ktorých sú zapísané všetky ich (zlé a bezbožné) skutky, a bude im vymeraný spravodlivý trest presne podľa ich skutkov. Oba aspekty ich súdu, súd podľa evanjelia (podľa knihy života) aj súd podľa skutkov (podľa kníh skutkov), sa udejú naraz pred veľkým bielym trónom (Zjavenie 20:12 a 15).

O večnom súde sumárne môžeme povedať nasledovné:

Súd bude podľa toho, či človek uveril (alebo neuveril) v osobu a dielo Božieho Syna, ktorý prišiel na tento svet v ľudskom tele ako Ježiš Kristus z Nazareta. Hovorí o tom Rímskym 2:16: „… Boh bude súdiť skryté veci ľudí podľa môjho evanjelia skrze Ježiša Krista.“ Podľa tohto kritéria sa každý Adamov potomok postaví buď pred súdnu stolicu Kristovu (Rímskym 14:10; 2. Korintským 5:10), alebo pred veľký biely trón (Zjavenie 20:11, ktorý je vo verši 12 pomenovaný aj ako Boží trón). Zároveň platí, že každý človek bude súdený podľa svojich skutkov (1. Korintským 3:10-15; 2. Korintským 5:10; Zjavenie 20:12). To sú dve strany jednej a tej istej mince, ktorá predstavuje Boží súd. Podobne aj súd padlých anjelov bude podľa ich skutkov (2. Korintským 11:15). Aj časný súd bezbožných ľudí je podľa skutkov (2. Timoteovi 4:14). Boh dlho zhovieva pri bezbožných ľuďoch a netrestá ich hneď, dáva im nielen čas, ale dokonca ich zahŕňa svojou zľutovnou dobrotou, či by azda neučinili pokánie (Rímskym 2:4). Avšak existuje hranica, ktorú keď bezbožní prekročia, tak ich naplnená miera hriechu privolá okamžitý časný trest - pozri potopu za dní Noeho, mestá Sodoma a Gomora, Lotovu ženu, kmene v Kanaáne odsúdené na úplné zahladenie, Jericho, zavlečenie izraelského národa (severné i južné kráľovstvo) do vyhnanstva a podobne. Všetky ostatné skutky sú odložené na konečný Boží súd vo večnosti, na súd veľkého bieleho trónu (Rímskym 2:5).

Zdroje a poznámky

A) Nový biblický slovník, heslo: soud, Návrat domů, Praha 1996, ISBN 80-85495-65-1

B) Druhý príchod Pána Ježiša Krista, Solas číslo 39, jar 2018, str. 19-31

C) Deň Hospodinov/Pánov nie je jeden deň či jedna udalosť, je to obdobie, ktoré súvisí s príchodom konečného Božieho súdu, ktoré bude obsahovať mnoho udalostí a mnohoraké Božie konanie, ktoré je postupne (progresívne) zjavené až v Zjavení Jána.

D) Pozri článok Pestún vedúci ku Kristovi, Solas číslo 36, jeseň 2017, časť Kto bol alebo je pod zákonom? na str. 22-24.